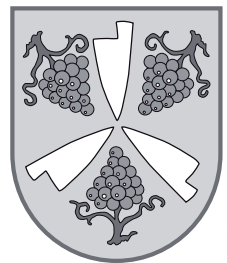

NEZÁVISLÝ ZPRAVODAJ aneb NOVINKY V OBCI SLATINKY

Vážení a milí spoluobčané,

držíte v rukou další, tentokrát prázdninové, číslo našeho Nezávislého zpravodaje. Jsme uprostřed léta, které rychle přeskočilo kratičké jarní období a začalo panovat s plnou silou. Život v obci ubíhal ve standardních kolejích a jen tu a tam některá událost vybočila ze zažitých zvyklostí a rozčeřila vlny obecného žití. A to je v naprostém pořádku, jinak by se zaběhnutá a poklidná atmosféra mohla snadno změnit v nudný stereotyp. Je však žádoucí, aby tyto výkmity vyvolávaly a posilovaly naše pozitivní emoce a nebylo tomu naopak. Dovolím si z minulého období „vypíchnout“ tři události a je na vás, do které kategorie je na své emoční stupnici zařadíte.

V prvé řadě bych se krátce zmínil o akci Slatinkoček, jež nese název „Pohádkový les“. Druhý ročník jasně ukázal, jak může být dobrý nápad životaschopný, byť vznikl v maličké skupině nadšenců. A jak je vidět, překročil i hranice Slatinek a řada účastníků přicestovala i ze vzdálenějších míst. Letošního „pohádkového pochodu“ se zúčastnilo přes 200 dětí a na přípravě a hladkém průběhu se podílelo čtyřicet organizátorů. Myslím, že k těmto číslům už netřeba nic dodávat... Jednou větou shrnuto, akce skončila naprostým úspěchem a navečer se poslední účastníci spokojeně rozcházeli do svých domovů. A potom se to stalo! A co vlastně? Pár pořadatelů zůstalo z celkem pochopitelných důvodů posedět na hřišti. Nechat doznít emoce, odpočinout si po náročném dni, oslavit zasloužený úspěch. To však bylo trnem v oku některým občanům, kteří nelenili a údajně si stěžovali na rušení nočního klidu. K rannímu úklidu se pak dostavil pan starosta, který se přišel přesvědčit o pravdivosti stížností a zjednat nápravu. Celá „kauza“ se tak dostala do oné „v posledních letech oblíbené“ roviny tvrzení proti tvrzení. Nakonec zazněla i výhrůžka, že budou na základě této události sníženy Slatinkočkám obecní dotace. Na veřejném zasedání zastupitelstva to sice pan starosta na přímý dotaz popřel, hořkost z takového přístupu bohužel zůstává...

Druhou, zcela výjimečnou událostí bylo zehnaní nového zvonu pro naši kapličku. To je akt,

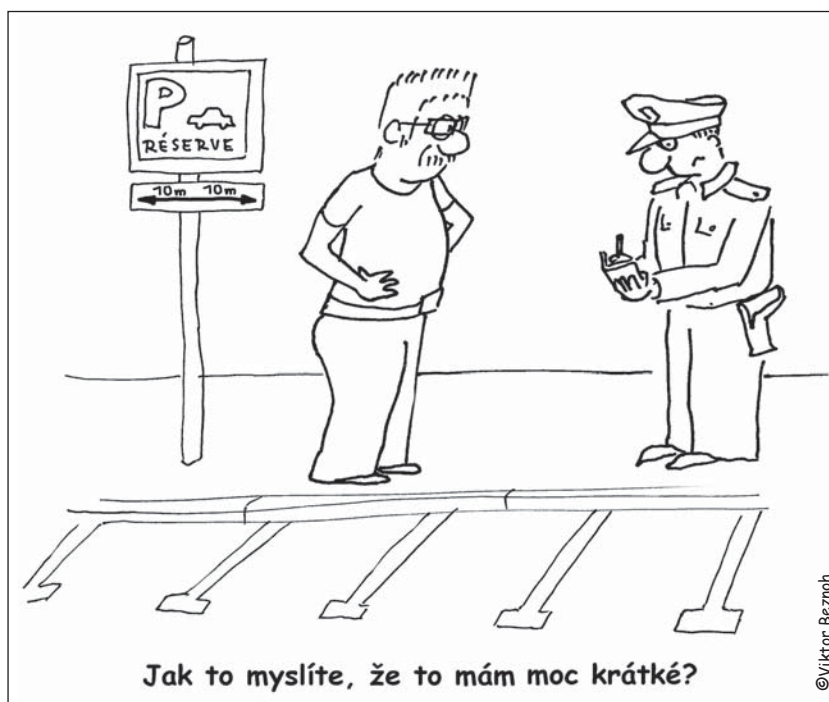
který není k vidění každý den. O to víc mě překvapila dost malá účast obyvatel Slatinek. Je smutné, že taková významná akce měla tak malou předchozí prezentaci. Existuje přece mnoho způsobů, jak se dalo „vtáhnout“ slatinkovskou veřejnost do příprav. Účast na slavnosti měla pro přítomné navíc velký duchovní rozměr, protože krásná slova pozvaného pana faráře Pavla Čápa jako by byla ušita na míru současným Slatinkám a jejich obyvatelům. A možná právě ten „rohový“ mi proto našeptává otázku: „Neměla celá událost význam taky v tom, že si pan místostarosta Luczka odškrtnl splněný bod svého předvolebního programu?“

A do třetice se zmíním o parkování ve Slatinkách. Jednoho dne se totiž před domem a hostincem pana starosty objevila cedule „Réserve“ s nezvykle krátkým vyznačením parkovacích stání. Vždy jsem si myslel, že na tak malé obci, kde se navíc všichni znají, se dá jakýkoliv problém řešit vstřícně a po sousedsku. Ne jako v anonymním městě. Tak by se zachoval každý, kdo nechce kazit, nebo snad rozbít dobré vztahy, na které se sám navíc neustále odvolává. A ne z pozice moci něco přikázat nebo zakázat, za každou cenu přechytračit toho druhého... Podle slov pana starosty je však všechno v pořádku. K žádnému střetu zájmů zde nedošlo, neboť parkovací místa si pronajala jeho paní a všechny potřebné úřední náležitosti vyřídil na úřadech pan místostarosta Luczka.

Tož tak, milí přátelé. O všem, o čem jsem se zmínil, je psáno v následujících příspěvcích a já vám přeji jejich pohodové přečtení.

Jak jsem psal v úvodu, léto vládne plnou silou. A k tomu patří dovolená a dětmi milované prázdniny. Tak si to užijte, odpočítejte si a načerpejte nové síly! Ať prožijete krásné volno plné radosti, pohody a nových zážitků. Děti pak ať protáhnou svá těla, strnulá dlouhým sezením ve školních lavicích a u počítačů a smartphonů. Čeká na ně ještě měsíc a kousek volna a spousta nových dobrodružství.

Za celou redakci vám toto přeje a srdečně vás zdraví

Oldřich Prokop

Malířská výzdoba kostela Nanebevzetí Panny Marie ve Slatinicích. Dotek barokní kultury a myšlení

Siluetu barokního chrámu ve Slatinicích, ke kteréžto farnosti patří i Slatinky, je ozdobou krajiny na úpatí Velkého Kosíře a ukázkově dokládá, jak barokní architekti dokázali obohacovat krajinu. Ostatně protější poutní kostel na Svatém Kopečku je toho dalším příkladem. Slatinický kostel ale není, či by neměl být, jen němým svědkem minulosti. Další řádky se pokusí ukázat, že i dnes může zdánlivě nesrozumitelné barokní výzdobě chrámu porozumět každý.

Výstavba kostela je příkladem jedinečné štedrosti jednoho člověka – zdejšího faráře Václava Hlávky († 1768), který na stavbu nového chrámu odkázal přes 11 000 zlatých (tehdy ohromná suma, za kterou bylo možné pořídit dva luxusní domy v centru Olomouce). Již rok po Hlávkově smrti započal jeho nástupce P. Jan Vybíral s novostavbou, kterou vedl, spolu s přílehlou farou, stavitel Jan Freiwald z Prostějova. Kostel byl posvěcen 20. srpna 1775 a na velkorysý dar faráře Hlávky dodnes odkazuje nápis nad hlavním vstupem: „*Mariana Aedes Labens Ex Legato Parochi Hlavka Stat*“ (Hrouťící se stavba Mariina z Hlávkovy odkazu stojí).

Kostel je neobyčejně zajímavou stavbou – centrálou v podobě oválu velkolepého prostoru hlavní lodi, k níž přiléhá podlouhlé kratší kněžiště a na opačné straně varhanní kruchta s předsíní a věží. Klenba kněžiště i rozsáhlá kupole nad lodí byly vymalovány dva roky před posvěcením kostela, v roce 1773, a náročné freskové výmalby se ujal Josef František Pilz (1711–1797), který práce dokončoval s pomocí svého syna Jana Sarkandera Pilze. Starší Pilz se vyučil u brněnského malíře Jana Jiřího Etgense a od roku 1740 pracoval v dílně slavného olomouckého malíře Jana Kryštofa Handkeho, se

kterým spolupracoval například na nástěnných malbách v jezuitském kostele P. Marie Sněžné v Olomouci. Věhlas Jana F. Pilze však překročil i hranice Moravy, a získal tak například zakázku na výzdobu kostela řádu trinitářů v Krakově.

Ve slatinickém kostele tento malíř zanechal nejen nádherné dílo pozdě barokní malby, ale v bohatství postav, které na nás z klenb shlížejí, můžeme číst i něco z myšlení barokního člověka. Při výkladu tohoto díla si můžeme vzpomenout na slova českého historika Zdeňka Kalisty, který pěkně popsal cíl barokního umění: dle něj tím bylo „poznávat Boha skrze tento svět“. A to vidíme i uvnitř chrámu ve Slatinicích, kde se člověk setkává s Bohem, jehož přítomnost je tu symbolicky zastoupena malbami na klenbě, odkud se jakoby nebe spouští na zem. Co nám tato barokní vize nebeské krajiny, která divákovi víří nad hlavou, vlastně říká?

Klíčem ke čtení výzdoby kostela je větší jeho zasvěcení, zde je to Nanebevzetí P. Marie, což je relativně nedávné katolické dogma, stvrzené teprve za papeže Pia XII. roku 1950. Jako katolický svátek (slavený 15. srpna) však byl v církvi připomínán téměř odnepaměti a od 8. století se stal svátkem oficiálním. Teologický

výklad spočívá v představení Panny Marie jako příkladu lidstvu: její nanebevzetí na nebesa předjímá příslib tohoto daru celému křesťanstvu. Současně se připomíná role Marie, která má v katolické, ale i ortodoxní církvi roli přimluvkyně za spásu křesťanů.

Ústřední myšlenka Nanebevzetí je vidět v presbytáři, kde ji určuje hlavní oltářní plátno. To však nebylo vytvořeno pro Slatinice. Současný oltářní obraz namaloval slavný malíř Jan Ignác Sadler kolem roku 1753 původně pro olomoucký farní kostel P. Marie na Předhradí, který již neexistuje (stál v místech dnešního náměstí Republiky). Po zrušení kostela roku 1784 byl obraz, původně zhotovený za částku 1000 zlatých, odkoupen slatinickou farností za pouhých 54 zlatých. Obraz je velmi dobře propojen s další výzdobou nad ním. Ve vrcholu obrazu očekávají dvě sošky andělů s korunou a žezlem P. Marii jako královnu nebes. Tento motiv je pak logicky svázán s freskovou výmalbou v klenbě závěru (v konše) kněžiště. Zde je vyobrazena Nejsvětější Trojice – Bůh Otec, Syn a Duch svatý (v podobě holubice) – všichni shlížejí dolů a Bůh Otec očekává Marii s korunou z hvězd ve své pravici. Trojici asistuje řada andělů, z nichž rozeznáváme zejména trojici archandělů – vlevo Gabriela s liliovou ratolestí, Michaela, anděla posledního soudu s plamenným mečem a váhami, a vpravo Rafaela s poutnickou holí, o kterém vypráví starozákonní kniha Tóbit.

Vlastní podélnou klenbu kněžiště ve středu zdobí scéna andělských kůrů velebicích Boha, k nimž se po stranách k jejich chvále připojují ve dvou řadách zástupy dalších biblických postav. Tradičně je scéna rozdělena na pravou část (z pohledu z lodi tzv. epištolní) se starozákonními postavami, kterým naproti (na levé, tzv. evangelní straně) odpovídají figury novozákonní. Hrdiny Starého zákona zahajuje pramáti Eva s Adamem (jenž podle knihy Genesis zemřel ve věku 930 let), za nimi

Fresková výzdoba klenby závěru kněžiště s výjevem Nejsvětější Trojice a archandělů.

můžeme rozeznat Noa s jeho archou. Následují tři dvojice manželských párů, které můžeme vyložit jako tři praotce židovského národa. Řadu zahajují Abraham a Sára. Za Abrahamem by mohl vystupovat Melchisedech, velekněz, který přejmenoval Abrama na Abrahama (otec množství). Následující páry ukazují další patriarchy Starého zákona, Abrahámovi syna Izáka s ženou Rebekou a nakonec jeho syna Jáka s ženou Ráchel.

Spodní řadu vpravo započíná Mojžíš s deskami Zákona, po jeho levici je jeho bratr Áron, velekněz, jehož roucho zdobí náprsník s 12 kameny, značícími 12 izraelských kmenů. Muž ve vojenské přilbici s péřovým chocholem by mohl být král Saul, případně Juda Makabejský, židovský kněz, který vedl v letech 167–160 př. Kr. povstání proti Seleukovské říši (během tohoto povstání byly obnovena bohoslužby v jeruzalémském chrámu, což dodnes připomíná důležitý židovský svátek chanuka). Muž v turbanu s loutnou je král David, pokládáný za hudebníka a také autora některých starozákonních žalmů. Žena při něm může být jeho manželka Betsabe, matka krále Šalamouna. Další skupina postav (dvě ženy a dva muži) je těžko rozpoznatelná, neboť figury nemají žádné výrazné atributy. Žena s korunkou by mohla být královna ze Sáby, věštkyň, která předpověděla Šalamounovi příchod Mesiáše. Druhou ženou může být některá ze starozákonních hrdinek (Ester, Júdit, Jaél, Rút, Támar...). Muži nejspíše představují proroky Starého zákona, kteří měli předpovědět, že Marie porodí Mesiáše (Jeremiáš, Eze-

chiel či Daniel). Kombinatorika barokních umělců či tvůrců výzdobných programů byla velká a ne vždy jasná, přesto zřetelně vyznačovala význam Starého zákona, který předpovídá příchod hrdiny Nového zákona – Ježíše Krista.

Levá strana klenby presbytáře logicky ukazuje tzv. Příbuzenstvo Kristovo, resp. i Mariino – nahoře vidíme sv. Jana Křtitele, který pokřtil Krista (scény z jeho života, zejména jeho smrt, se nacházejí i na reliéfní výzdobě kazatelny). Poblíž jemu, snad v pozadí, jsou jistě jeho rodiče – velekněz Zachariáš (jenž pocházel z Áronova rodu, což je jedna z mnoha spojnic se Starým zákonem a protějšími postavami) a Alžběta, která byla příbuzná Panny Marie. Bělovlasý muž s lilií v ruce je sv. Josef a níže se nachází další manželský pár Anny a Jáchyma – rodičů Panny Marie (rodinnou scénu tzv. Vyučování P. Marie vidíme i na jednom z bočních oltářů). Další ženy v horní řadě mohou být příbuzné z rodu sv. Anny (Marie Kleofášova a Marie Zebedeova). Velekněz s kadidelnicí, který uzavírá horní řadu, je nejspíše Simeon, se kterým je spojen příběh o obřezání Páně, při kterém měl tento starý kněz poznat, že se setkává s budoucím Spasitelem. Další postavy jsou již obtížně určitelné a ukazuje se, jak jsme dnes do jisté míry „slepí“ vůči barokní obraznosti. Rozeznat můžeme jen sv. Ondřeje s typickým křížem ve tvaru „X“ a prvomučedníka sv. Štěpána (v jáhenské dalmatice a knihou s kameny, nástroji jeho smrti). K nim se připojují snad další „vyvolení“, mučedníci či šířitelé křesťanského učení.

Nejvelkolepější malba se rozpíná nad hlavní lodí – monumentální freska pokrývající obrovskou plochu kupolovité klenby musí budit úžas již pro své technické provedení. Celá výzdoba ukazuje scénu Seslání Ducha svatého věrným vyznavačům křesťanství, kteří jsou seskupeni po obvodu klenby. Zaujme i sama dekorativní výzdoba klenby v podobě iluzivních kazet, které připomenou římský Pantheon, chrám od 7. století zasvěcený Panně Marii mučedníků. Takový odkaz k Římu jako kolébce a symbolu křesťanství nemusí překvapit, stejně jako zdůraznění Marie jako patronky následovníků Krista. Ve vrcholu klenby vysílá v doprovodu andělských chórů paprsky světla holubice Ducha svatého a připomíná důležitou událost ze života apoštolů, jak ji zaznamenávají novozákonní Skutky apoštolské: „*Když nastal den letnic, byli všichni shromážděni na jednom místě. Náhle se strhl hukot z nebe, jako když se žene prudký víchř, a naplnil celý dům, kde byli. A ukázaly se jim jakoby ohnivý jazyky, rozdělily se a na každém z nich spočinul jeden; všichni byli naplněni Duchem svatým a začali ve vytržení mluvit jinými jazyky, jak jim Duch dával promlouvat“* (Sk 2, 1–4). Tato událost osvícení a vyvolení apoštolů k šíření Kristova učení se odehrála na svátek letnic, který byl mezi Židy slaven jako „svátek týdnů“ připomínající předání desek Zákona Mojžíšovi na hoře Sinaj. Události seslání Ducha byla přítomna i P. Marie, kterou v klenbě vidíme znovu, trůnící ve výklenku. Naproti ní se nachází další zvláštní „lůž“ s purpurovým závěsem (purpur je barva králů), která je prázdná a naznačuje trůn Krista, který očekává jeho druhý příchod při konci světa. Celý biblický příběh seslání Ducha o letnicích totiž odkazuje právě k „poslední dnům“ lidstva, jak pokračuje i zmiňovaná 2. kapitola Skutků: „*Ale děje se, co bylo řečeno ústy proroka Jóela: „A stane se v posledních dnech, praví Bůh, sešlu svého Ducha na všechny lidi, synové vaši a vaše dcery budou mluvit v prorockém vytržení, vaši mládenci budou mít vidění a vaši starci budou mít sny (...) A učiním divy nahoře na nebi a znamení dole na zemi: krev a oheň a oblaka dýmu. Slunce se obrátí v temnotu a měsíc se změní v krev, než přijde den Páně, velký a slavný; a každý, kdo vyzývá jméno Páně, bude zachráněn“* (Sk 2, 16–21). Při patě klenby jsou pak skutečně vyobrazení tito vyvolení, nad jejichž hlavami svítí plaménky (ohnivé jazyky, jak o tom mluví Bible) Ducha svatého. Vidíme tu

skupiny rozdělené na muže a ženy – obecné křesťany, ve střední části snad blíže určitelné – s rouškou s Kristovou tváří je to sv. Veronika, naproti jsou to zase neurčití mužští představitelé církve, snad teologové či učitelé církve. Jediná jasná skupina postav se pak nachází nejbližší kněžiště při obrazu P. Marie, která ve dvou dvojicích po šesti představuje 12 apoštolů – s knihami jsou zdůrazněni evangelisté Marek, Matouš, Lukáš a vpravo nejmladší Jan.

Barokní výzdobu kostela ještě doplňuje freska valené klenby předsíně, kterou J. F. Pilz pokryl zosobněními čtyř světadílů (Afrika se slonem, Evropa s koněm, Asie s velbloudem a Amerika s tygrem a pštrosy). Uprostřed je vymalován archanděl Michael, předjímací opět s planoucím mečem poslední soud, a nápisy, které drží další andělé, vycházejí ze 117. žalmu: „*Chvalte Hospodina všichni národové, velejte Ho všichni lidé...*“. To podobně vystihuje představu rozšíření křesťanství po světě, na jehož počátku

stojí právě seslání Ducha svatého. Tuto myšlenku završuje nápis nad vstupem do kostela, který naznačuje příchodem návštěvníkům program výzdoby kostela: Ať se rozmáchá čest a chvála Boha a Panny Marie. Myšlenka celého kostela ve Slatinicích a jeho výzdoby v podstatě představuje celé dějiny lidstva z křesťanského hlediska – začínají stvořením světa a člověka, Adama a Evy, a „lámou“ se příchodem Krista, se kterým budou také dějiny završeny Posledním soudem. Při tom, z hlediska katolické věrouky, hraje zásadní roli i Panna Marie jako Matka Boží i přímluvkyně za spásu lidí.

Vedle popisu toho, co vidíme uvnitř slatinického kostela, bychom se měli zamyslet i nad smyslem toho všeho. Domnívám se, že podstata věci směřuje ke dvěma symbolickým „pohybům“, které uvnitř kostela sledujeme. Je to přirozeně pohyb nahoru a dolů, což odráží vztah mezi člověkem a Bohem, který funguje v těchto dvou směrech. První pohyb vzhůru představuje Nanebevzetí Panny Marie,

pohyb dolů, z nebes, zase ústřední téma Seslání Ducha svatého. Střetávají se tu jakoby dvě energie, které nesouzní jen s biblickými příběhy, ale i s tím, co se odehrává v srdcích křesťanů při prohlížení si výzdoby – neboť jim byla přece určena a nejspíše její podobu promýšlel sám farář Hlávka. Tím, že křesťané pozvedají zrak k malbám, současně pozvedají i srdce k Bohu, jak se praví v mešní liturgii – *sursum corda* (Vzhůru srdce!). Slatinické malby tedy nejen ilustrují křesťanské příběhy, ale provázejí i pocity křesťana a spoluvytvářejí jeho spiritualitu, kterou v chrámu prožívá. Když k barokním freskám ve slatinickém kostele pozvedáme své oči, pozvedáme i svá srdce. A v tom je kouzlo (nejen) velkolepého barokního uměleckého díla – dokáže potěšit a nadchnout nejen zrak, ale i cit, náš smysl pro krásu, někdy také intelekt, když si lámeme hlavu nad tím, co vlastně vidíme, a pro křesťana tato díla „útočí na srdce“ a zintenzivňují jeho náboženskou zkušenost. Pod klenbou chrámu ve Slatinicích si tedy vybrat může každý!

PRVNÍ POZNÁMKA POD ČAROU: *Zjistil jsem, že můj text v předcházejícím čísle Zpravodaje o archeologických nálezech u Slatinek byl některými pochopen jako kritika, či dokonce výsměch Slatinkám a jejich obyvatelům. Projednávání na veřejném zasedání obecního zastupitelstva tomu navíc dalo značnou váhu. Bohužel jsem nebyl přítomen, abych mohl osobně reagovat, proto jsem nucen se hájit takto. Jako všechno zlé mezi lidmi i toto vzniklo z nepochopení a nedorozumění. Předmětem kritiky se měla stát pasáž, která následuje po sdělení, že zdejší nálezy daly našim dějinám pojmenování zvláštní archeologické a historické vrstvy (tzv. slatinského typu). Pasáž zní: „Srdce každého malomyslného obyvatele Slatinek by se tak mělo rozjasnit při vědomí toho, že se naše obec již nesmazatelně zapsala do světových dějin.“ Možná to některým přišlo jako ironie, nevím však, jak k tomu došli/došly. Celý můj text je přece oslavou Slatinek a jejich (pre)historie! Význam oné nadnesené věty je asi takový, že pokud by se náhodou našel někdo „malomyslný“, může být klidný, protože naše obec je slavná. Chybný výklad vyšel patrně ze slova „malomyslný“, které možná někomu připomíná slovo „slabomyslný“. Ano, i slova jako „hoblina“ a „bodlina“ jsou si podobná, znamenají však něco jiného. Stejně tak je to se slovem „malomyslný“, které jednoduše znamená „sklíčený“. Podobně jako se dnes mluví např. o „finanční gramotnosti“, tak důležitá je i „mediální gramotnost“. Sdělení se na nás valí z médií spousta, většina je navíc pokroucených či lživých. Vyrovnávání se s tím vyžaduje kritickou a poučenou mysl a alespoň základní porozumění tomu, co čteme. Jinak nám každý nakuká, co chce. Třeba i takovou hloupost, že článek s úctou připomínající archeologickou výjimečnost a slávu naší obce by mohl být její urážkou.*

DRUHÁ POZNÁMKA POD ČAROU: *Souvisí s tou první. Téměř odjakživa, a dnes snad ještě více, slýchávám, že humanitní obory, mezi které patří i historické vědy, jsou zbytečné. Že z toho přece nikdo nic nemá... Takoví historikové jsou beztak neužiteční a zbytečně vyjídají státní prostředky. Možná by bylo nejlepší je všechny poslat někam do výroby, jako se to dělo např. po osmačtyřicátém roce. Tzv. pracující inteligence to měla těžké vždycky, ne náhodou s ní „zametalí“ komunisté, bolševici i nacisté. Důvodem byl vždy strach z poznávání, vědění, „nalézání pravdy“, ale také z toho, co přesahuje základní životní potřeby, co dává člověku poznávat víc. A je jedno, jak tomu budeme říkat – hodnoty, kultura, minulost (která se často opakuje)... Jeden příklad pro všechny posměváčky, kterým toto vše přijde k zahazení. Letos se několikrát zmiňovalo, že obec Slatinky slaví 770 let od první zprávy o své existenci. Naposledy třeba při zehňání nového zvonu pro kapličku. Jistě, dnes si to každý najde na internetu. Ale jak se to tam dostalo? Ano, vysmívaný a zbytečný historik vypátral v archivu dokument, listinu psanou těžko čitelným písmem, navíc v latině, a nejen jejím přečtením a porozuměním, ale i díky dalším pramenům byl schopný určit datum první zmínky o obci, od kterého my dnes tak samozřejmě odpočítáváme výročí Slatinek. To je ale trochu povrchní příklad. Zájem o historii většinou začíná v každé rodině. Leckoho přece zajímá, co dělali a jak žili jeho rodiče či (pra)prarodiče, a studování rodinných kořenů dělá historika z nejednoho z nás. Je pravda, že někoho historie (ani vlastních předků) nezajímá a zajímat nikdy nebude. Těm ale tyto řádky určeny nejsou, pro ty je všechna snaha marná.*

Ondřej Jakubec

Problém zvaný Školoudík

Vážení spoluobčané Slatinek,

dovolím si využít Nezávislého zpravodaje* a napsat vám pár řádků z mého života a bydlení ve Slatinkách. Činím tak proto, že dlouhodobě musím reagovat na neustálé a zvyšující se ataky na mou osobu ze strany pana starosty. Nemám tedy jinou možnost obrany než zveřejnit svůj pohled na celou situaci a ukázat vám i druhou stranu mince. To, že dochází k neustálým konfliktům a tlakům ze strany pana starosty, není jen věc osobní roviny, či jak někteří tvrdí – „žabomyší války“ a není to rozhodně žádná politika.

Dovolím si vám tedy v krátkosti nastínit mé peripetie a zkušenosti.

Nastěhovali jsme se s rodinou roce 2009 a vše bylo bez problémů. Do doby, kdy na náš pozemek opakovaně vnikl pes rodiny Pokutů. Nejprve jsem to řešil osobní domluvou a návštěvou, bez úspěchu. Chtěl jsem tedy po panu starostovi, aby sjednal nápravu on. Jeho reakce a slova byla, že on není žádný represivní orgán. Když došlo k tomu, že pes zůstal na našem pozemku uvězněn ve stodole (kde zardousil chovné králíky a slepice) a byl agresivní, opět jsem urgoval pana starostu. Ten se však divil, co řeším, ať psa zapíchnu vidlemi (!). Tohle mi přeci nemůže radit hlavní představitel obce. Situaci vyřešila až přivolaná policie, protože v naší obci nebyla vyhláška ohledně volného pohybu psů. Dovolil jsem si kritizovat chování pana starosty, a tím začaly mé peripetie. Nevím, jakou roli v tom hrála má účast na kandidátce sdružení Rovně, nicméně od té doby jsme panu starostovi trnem v oku a snaží se nám bydlení

ve Slatinkách znepříjemnit. Ať již širším pomluv a lží či například zpětným vyměřením poplatku za zábor veřejného prostranství před domem 21 900 Kč za 6 m²). Jistě si vzpomenete na schránku s Ježíškovou poštou, kterou jsme doplnili zvířátky, aby byla pro děti před Vánoce- mi atraktivnější. Musel jsem se nakonec obrátit na krajský úřad v Olomouci, který neprodleně rozhodl již vystavenou fakturu stornovat, neboť byla protiprávní.

Jen málo lidí ví, jak těžké je např. provozovat spolek Slatinkočky, když jste v neli- bosti pana starosty, který čeká na jakékoli vaše zaváhání. Nechybělo mnoho, aby spolek ukončil svou činnost. Ale díky podpoře spoluobčanů je nám jasné, že jdeme správnou cestou a musíme pokračovat.

Poslední aktuální věc je parkování v centru obce. Z větší části jsem údajně příčinou já, protože pan starosta si nepřeje, abych parkoval v blízkosti svého domu. Ihned po načarování parkovacích míst (dne 6. června 2017) se mi donesla informace, že pan starosta (resp. paní Crhová) chce zabrat celý parkovací prostor před svým domem pro sebe. Neprodleně jsem reagoval žádostí o rezervaci jednoho místa v blízkosti domu, i když nesouhlasím s takovouto rezervací míst v obci. Žádost byla mnou podána pouze z důvodu obrany a práva parkování v blízkosti domu. Hned následující den, tedy 7. 6., nám bylo oznámeno panem starostou, že všechna místa jsou již zabrána paní Crhovou. Posléze jsem však měl telefonní hovor, kdy mi bylo řečeno, že když nebudu dělat problémy, budu mít jedno parkovací místo hned z kraje parku (což tedy osobně považuji za vrchol drzosti).

Na veřejné schůzi zastupitelstva jsem vyslovil námitku k takovému zabírání míst. Bylo mi řečeno, že si můžu pronajmout jiné místo, a to v jakémkoli počtu, a že mi bude vyhověno. I když si myslím, že načarování parkovacích míst a jejich rezervace není správným krokem, podal jsem tedy 12. 6. 2017 (po veřejném zasedání zastupitelstva) novou žádost, ve které žádám o pronájem všech zbylých 12 parkovacích míst na návsi (u parku), a to po dohodě s několika nespokojenými občany. Že místa budeme finančně dotovat – ne pro sebe, ale kvůli zajištění parkování pro ostatní spoluobčany a jejich návštěvníky. Tento důvod a závazek jsem uvedl i v doplněné žádosti o rezervaci parkovacích míst. Pronájmem míst totiž paní Crhová ještě prohloubila už tak dost velký letitý problém s parkováním v centru obce. Paradoxem navíc je, že tato místa jsou po většinu času prázdná.

Starosta by podle mého názoru měl budít respekt, a ne kolem sebe šířit strach. Neměl by občany selektovat na rodáky a „naplaveniny“. A rozhodně by neměl své pozice zneužívat ku vlastnímu prospěchu.

Samozřejmě počítám s tím, že zveřejněním tohoto článku se opět vystavuji potížím, ale vše, co zde píši, se zakládá na pravdě, za kterou si stojím, a nemám co skrývat. Bylo by pro mne jednodušší vše přehlížet a k problémům se otáčet zády. Bohudík, pro někoho bohužel, mi to má povaha nedovoluje. Ctím určité morální zásady, ke kterým vedu i svou rodinu, proto se nemohu ztotožnit s chováním pana starosty.

Josef Školoudík

*** Dne 7. 1. 2016 jsem posílal do „oficiálních“ obecních novin dopis (viz níže), na který mi nikdy nikdo neodpověděl.**

Dobrý den, měl bych zájem zveřejnit článek v obecním zpravodaji ohledně mého rozcestníku na obecním pozemku. Potřebuji vědět jak může být článek obsáhlý, a jaké parametry má mít fotografie, kterou bych rád zveřejnil.

Chci jen ve vši slušnosti reagovat na dopis od pana starosty, který, aniž by si zjistil fakta, nás trestá za něco, co jsme proti jeho osobě neudělali.

S pozdravem Josef Školoudík

V našem Zpravodaji bychom vás chtěli pravidelně seznamovat s průběhem veřejných zasedání zastupitelstva obce Slatinky. Abyste byli alespoň ve stručnosti informováni, pokud se nemůžete dostavit osobně.

ZE ZASEDÁNÍ ZASTUPITELSTVA OBCE SLATINKY

12. června 2017

- Zastupitelstvo schválilo **závěrečný účet obce Slatinky** (celkové příjmy činily **7 509 397,74 Kč**, celkové výdaje **5 896 475,39 Kč**), **zprávu o výsledku přezkoumání hospodaření obce a účetní závěrku MŠ Slatinky** za rok 2016.
- Zastupitelstvo obce vzalo na vědomí **závěrečný účet svazku obcí Mikroregion Kosířsko** za rok 2016.
- Zastupitelstvo vzalo na vědomí informaci pana starosty o rozpočtových změnách.
- Zastupitelstvo schválilo smlouvu mezi Olomouckým krajem a obcí Slatinky o **dotaci 50 000 Kč na vybavení pro jednotku sboru dobrovolných hasičů Slatinky**.
- Zastupitelstvo schválilo smlouvu o dílo se Zvonařstvím Josef Tkadlec, Halenkov 433, **na zhotovení zvonu, cena cca 233 000 Kč**.
- Zastupitelstvo schválilo smlouvu o dílo s firmou Pro Mentor s. r. o., Ondřejova 489/13, Olomouc **na ozvučení sálu, cena cca 110 tis. Kč**.
- Zastupitelstvo schválilo smlouvu **o právní ochraně obce Slatinky se společností DAS ve výši 10 850 Kč**.
- Pan starosta Crha emotivně a dlouze **kritizoval Nezávislý zpravodaj Novinky v obci Slatinky** za dezinformace a urážky. Požádal paní Prokopovou, aby zpravodaj dodržoval „novinářskou etiketu“.
- Paní Prokopová hovořila o prosbě starších občanů o možnosti umístění laviček tak, aby si mohli při cestě do obchodu odpočinout. Bylo dohodnuto, že se situace prověří a zjedná náprava.
- Paní Prokopová předložila návrh vyhlášky o zákazu podomního prodeje.
- Živou diskuzi rozproudil **pronájem všech parkovacích míst před hostincem Na Statku manželce pana starosty**. Rozhodnutí ochotně udělil pan místostarosta Luczka, aby pan starosta nebyl nařčen z konfliktu zájmů. Několik občanů to označilo za nemorální zneužití funkce a za bezohlednost vůči okolním obyvatelům, která zhorší parkování i vztahy v dané lokalitě.
- Na dotaz z pléna, **kdy bude dokončena nedokončená cesta v Močidílkách**, která komplikovala zásah hasičů při nedávném požáru, pan starosta Crha upřímně odpověděl, že **komplikace způsobila špatná práce hasičského sboru** a že cesta je nedokončená a zatarasená kameny proto, aby jistí občané v této lokalitě měli větší klid a neparkovali tam „čumilové“ hledající stavební parcely.
- V diskuzi zazněly také **tradiční dotazy i tradiční odpovědi na stezku na Větrák**.
- Pan starosta Crha emotivně a dlouze **kritizoval nedávnou akci Pohádkový les** za narušení nočního klidu. Pokud se budou problémy opakovat, bude to řešeno s policií a spolku Slatinkočky prý obec omezí dotaci na činnost.

Je potěšitelné, že stále více občanů se účastní veřejného zasedání a nebojí se tam veřejně vyjádřit svůj názor. To, že debata často sklouzne do žvatlání a dohadování, je zásluha především pana starosty. Ten jako zkušený technolog moci si ze složitého a rozsáhlého celku vždy vybere nepodstatný detail a pak v plamenném projevu uráží, zesměšňuje a provokuje protistranu. Nebo vytahuje staré, nesouvisející rádoby vtipné historky. Tím zcela ovládne a vyplní časoprostor. Prostý občan, který chce něco vyřešit či s něčím pomoci, nabývá dojmu, že patří do skupiny B, která nedostane ani to, na co má nárok. Zatímco skupina A má nadstandardní výhody, vstřícnost a shovívavost.

Ke kultivaci probíhajících diskuzí při veřejném zasedání zastupitelstva by rozhodně přispělo pořizování videozáznamu z veřejného zasedání zastupitelstva a následné umístění záznamu na internet. Tak, jak to dnes běžně dělají nejen ve městech, ale i v mnohem menších obcích, než jsou Slatinky. Žádný legislativní předpis v ČR tomu nebrání, a tudíž ani žádný orgán veřejné moci nemůže jakýmkoliv způsobem (usnesením, obecně závaznou vyhláškou atd.) tento postup zakázat. A myslím, že mnoho zaměstnaných obyvatel Slatinek by možnost zhlédnutí záznamu zasedání jistě přivítalo.

Tomáš Navrátil

K ČLÁNKU O VEŘEJNÉM OSVĚTLENÍ

Na veřejném zasedání zastupitelstva mě pan starosta obvinil, že „zase lžu“, protože jsme v minulém čísle Zpravodaje v článku o problematice obnovy veřejného osvětlení napsali, že tři vzorky LED svítidel si obec nakonec nepůjčila, jak měla v plánu, ale zakoupila je. Kdyby se jakékoli naše pátrání po informacích z obecního úřadu (přestože jsme s Františkem Hrazdilem zcela regulérně zvolení a plnoprávní zastupitelé) nerovnálo přímo detektivní činnosti, nemohlo by k takovéto nesrovnalosti dojít. Možná jsme se opravdu zmýlili, možná že listina, o kterou jsme své tvrzení opřeli, skutečně nebyla fakturou (ač se tak na první pohled zdálo a nebyli jsme jediní,

kdo ji viděl), možná se v čase po vyjití novin transformovala na nabídkový přehled zapůjčených svítidel... To opravdu nevím. Je však zarážející a smutné, že jediné, co si z obsáhlého článku pan starosta vybral, je (vzhledem k celé problematice) vlastně ne příliš podstatná věta v závorce... Nicméně, udělám-li chybu, nečiní mně problém se čtenářům omluvit. Požádala jsem tedy e-mailem pana starostu o poskytnutí kopie dokladu (smlouvu o zápůjčce, nějakou dohodu či cokoli, co existuje) k dotyčnému zapůjčení. Byť mám na tyto informace ze zákona právo, do uzávěrky tohoto čísla mi bohužel na můj e-mail ani neodpověděl...

Monika Prokopová

K POZEMKOVÝM ÚPRAVÁM

Na úvod tradiční malý slovníček pojmů úřednického jazyka z oblasti pozemkových úprav

Bonitovaná půdně ekologická jednotka (BPEJ) je pětimístný číselný kód, který definuje vyhláška Ministerstva zemědělství ČR č. 327/1998 Sb., a charakterizuje kvalitu zemědělské půdy z hlediska polohy v klimatickém regionu, sklonitosti, hloubky, druhu i ceny. Např. 31000 znamená hnědozemě hluboká min. 60 cm v teplém, mírně vlhkém klimatickém regionu, sklonitost max. 3 stupně, cena 17,92 Kč/m². V rámci pozemkových úprav bude BPEJ aktualizována.

Soupisu nároků vlastníků pozemků je seznam stávajících pozemků s uvedením výměry, druhu, omezeními podle věcného břemene, zástavního nebo předkupního práva. Soupis vyhotoví pozemkový úřad, bude k dispozici na obecním úřadě a doručen vlastníkům. Je velmi důležité, aby vlastníci údaje o svých pozemcích zkontrolovali a případně pak podali námitku.

Výměra parcely – pozemek se promítne do zobrazovací roviny a tam se měří obsah plochy a zaokrouhluje se na celé čtvereční metry. U svažitých pozemků dochází k rozdílu reálně naměřené a uváděné hodnoty. Větší a častější rozdíly mají na svědomí dřívější méně přesné geodetické metody, chyby a nepořádek v katastru nemovitostí. Při pozemkových úpravách se porovná celková plocha v obvodu pozemkových

úprav se součtem nyní uváděných výměr všech pozemků. Podle rozdílu těchto hodnot se výměry parcel v odpovídajícím poměru upraví.

Pozemkové úpravy ve Slatinkách jsou nyní ve fázi geodetického zaměrování. Provádí je firma Godetika, s. r. o., Prostějov, Sportovní 3. V případě dotazů se na ni můžete obrátit – telefon: 582 330 238 nebo e-mail: prostějov@geodetika.cz. Na podzim tohoto roku lze očekávat svolání tzv. úvodního jednání, kde bude mj. volen sbor zástupců vlastníků. Další etapou pak budou v letech 2018–2019 projekční práce.

Pozemkové úpravy se svým charakterem doplňují a prolínají s územním plánem a musí být v souladu. Je tedy dobře, že se souběžně připravuje nový územní plán. Výsledkem pozemkových úprav bude plán společných opatření a nová katastrální mapa. To by se mělo následně převzít do územního plánu. Je to logické a také to tak vyžadují § 2 a § 9 odst. 15 zákona č. 139/2002 Sb., o pozemkových úpravách.

Aktuálně se ale postupuje opačně – návrh územního plánu je hotov a ve fázi projednávání (schválení se plánuje na jaro 2018), přestože pozemkové úpravy jsou teprve v počátcích. Tato koncepce je – tak nějak – nekoncepční...

Tomáš Navrátil

K územnímu plánu

V minulém příspěvku jsme se snažili pochopit pojem **rozhodnutí**. Jde o akt orgánu veřejné moci v konkrétní věci proti konkrétním, předem určeným osobám. Pokud okruh dotčených osob nelze předem a kompletně určit, jde o tzv. **opatření obecné povahy** (§ 171–174 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád). Musí vždy obsahovat **odůvodnění** a oznamuje se veřejnou vyhláškou. Nabývá pak účinnosti po 15 dnech od vyvěšení na úřední desce. K návrhu opatření obecné povahy můžeme podat připomínku nebo námitku. Je důležité tyto pojmy nezaměňovat, protože mají rozdílnou právní sílu.

Připomínka – může ji podat každý občan, spolek či jiné obce. Podávají se písemně nebo na veřejném projednání i ústně. Správní orgán je povinen se jimi zabývat, ale ne důkladně – nemusí neakceptování ničím odůvodňovat. V praxi volí jednu ze tří frází – „akceptováno, akceptováno částečně a neakceptováno“. Proti způsobu vypořádání připomínek se nelze bránit právní cestou.

Námitka – mohou ji podat jen **vlastníci dotčených nemovitostí** (podle okolností konkrétního případu to mohou být i nemovitosti sousední a okolní do vzdálenosti i více než 500 m), **oprávněný investor** nebo **zástupce veřejnosti**. Podává se písemně **ve lhůtě 30 dnů ode dne jeho zveřejnění**. Rozhodnutí o námitkách musí být řádně zdůvodněno a je součástí odůvodnění celého opatření. Proti špatně vypořádaným námitkám lze podat na krajský úřad tzv. **podnět k přezkumu**.

Typickým příkladem opatření obecné povahy je **územní plán**. Ten je podrobněji popsán v § 43–60 stavebního zákona č. 183/2006 Sb.

Nový územní plán stejně jako pozemkové úpravy významným způsobem ovlivní kvalitu života a krajiny v naší obci na několik příštích desetiletí. Pro ty, co si to nemyslí, buď výstrahou příběh z jedné nejmenované vesnice. Pan XY nevěnoval pozornost změně územního plánu, která sousední pozemky v obytné zóně nově definovala jako tzv. plochy smíšené výrobní. Úřady byl osloven až v řízení o stavebním povolení. Samozřejmě se mu nelíbilo, že mu zahradu zastíní a znehodnotí tovární hala, a vyjádřil nesouhlas a protest. Bohužel pozdě. Účinně se mohl bránit při změně územního plánu formou námitky. Hala vyrostla, firma prosperuje a expanduje, její kamiony ucpávají a ničí cesty. Sousedské spory se řeší nekonečnými stížnostmi a stříkáním zahrady randapem.

Takže ti, kterým není jedno, co vyrostе za jejich humny, **mají příležitost do 9. 8. 2017** na Odbor územního plánování a památkové péče Magistrátu města Prostějova, oddělení územního plánování, podat písemně **připomínky či námitky k Návrhu územního plánu Slatinky**. Ten je k dispozici na www.slatinky.cz, obecním úřadě nebo na Magistrátu Prostějov. Má 190 stránek a 7 výkresů.

Příjemné čtení a příjemné prázdniny vám přeje

Tomáš Navrátil

Návrh územního plánu pro Slatinky – jeden důsledek

Rozvoj obce je něco, co od územního plánu očekáváme – má do daleké budoucnosti ukázat a stvrdit, jak se budou Slatinky rozvíjet. Je ale otázka, v čem spatřujeme hodnoty takového vývoje. Jistě se shodneme, že v zachování stávající kvalit a ve vytvoření kvalit nových. V mnohém nelze mít námitky, potvrzuje se ostatně jen to, na co jsme zvyklí, např. že na místě hřiště bude hřiště. Novým prvkem, již diskutovaným, je např. technický dvůr mezi Slatinkami a Lípami. Je dobré si ale uvědomit, že jeho plocha se může rovnat přibližně pětině stávající rozlohy obce. No, dvůr bude stranou, prašné polní cesty se změny ve zpevněné komunikace, to většině obyvatel asi vadit nebude (snad jen kromě těch, kterým v sousedství vyroste případně nějaká výrobní hala). Pokrok nezastavíme a technické zázemí má jistě pro obec svůj význam.

Co obraz Slatinek možná změní ještě výrazněji, to se týká především nové zástavby. Je jistě logické, že se má pokračovat v zástavbě tzv. nové čtvrti v Močidílkách. Pro obytnou zástavbu se také vyhrazení i všechny zahradní plochy. To může být někdy užitečné, má to však své důsledky.

Například v případě výraznější zástavby polí nad Myšnicí (dříve Mešnicí) a podél úvozu vedoucího k vodárně, kam se novým územním plánem definitivně posunuje hranice zastavitelného území, může dojít k zásadním změnám. Kdo se rád procházel polními cestami směrem ke Slatiněm a Malému Kosíři, pro ty by se krajinný ráz zásadně proměnil. Může to tu zkrátka vypadat jako v nové čtvrti. V úvozu a napříč novou zástavbou vzniknou „zpevněné komunikace“, zkrátka silnice, chodníky a další potřebná infrastruktura pro zdejší obyvatele. Nenechme se zmást tím, že cesty na novém územním plánu jsou označeny jako „plochy veřejných prostranství“ – v praxi to znamená asfaltku, neboť podle zákona musí ke každému domu vést zpevněná pozemní komunikace.

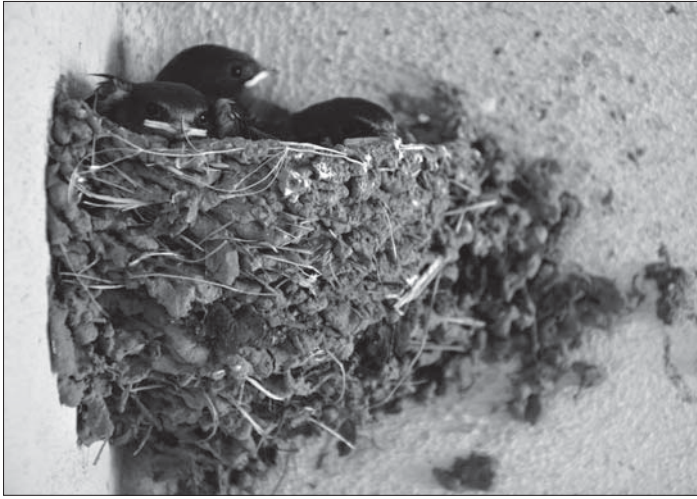
Kus starých Slatinek a jejich spojení s krásnou přírodou v okolí, tato rovnováha záhumení, polí a volné krajiny, která byla po staletí uchovávaná, jednoduše nevratně zmizí. Tedy, může zmizet. A namísto klidné procházky úvozem od křížku dál ke Slatiněm se budeme na asfaltové silnici vyhýbat autům obyvatel nové zástavby nad Myšnicí. Bude se nám to líbit?

Ondřej Jakubec

Tažní ptáci

Dnešní článek věnuji již slibovaným ptákům stěhovavým, z jejichž řady bych ráda vybrala dva, kteří se vyskytují přímo v naší obci, a to **vlaštovku obecnou** a **rorýse obecného**.

Mláďata vlaštovky v hnízdě, foto: A. Jakubcová

Kdo by neznal vlaštovčí cvrlikání, ozývající se ze střech domů či drátů elektrického vedení. Jejich zvuk jasně připomíná, že je zima za námi a jaro v plném proudu. Přilétají nejčastěji v půli dubna z jižní Afriky, kde zimují, zpět se vrací v říjnu. **Vlaštovky** černé barvy s ocelově modrým nádechem mají charakteristický protáhlý tvar těla s vykrojeným ocasem. Zajímavostí je, že délka ocasních per představuje pro samičku důležitý parametr při výběru partnera.

Loví potravu ze vzduchu, čímž se stávají velmi závislé na počasí. Jsou zaznamenány hromadné úhyny v době dlouhotrvajících dešťů, kdy nelétá hmyz a vlaštovky nemají možnost lovit. Katastrofální je to především v době tahu, kdy spotřebovávají velké množství energie (je znám např. případ hromadného úhynu ptáků v roce 1931, kdy zahynuly statisíce vlaštovek před přeletem Alp, některé se podařilo zachránit ze země ještě živé, ale naprosto vyčerpané a letadly je převézt na druhou stranu Alp, kde byly pak vypuštěny!). Vlaštovka během léta pochyťá minimálně půl milionu much, motýlků, brouků a jiného létajícího hmyzu. Říká se, že kdo má na svém příbytku hnízdo vlaštovek, ten nepozná komáří štipnutí.

První výlet, foto: A. Jakubcová

Hnízda ve tvaru otevřené čtvrtkoule si staví z kousků bláta a zpevňují je slámou či trávou. V současné době, v době asfaltových silnic a dlážděných chodníků, kdy se stále méně vyskytují kaluže s blátem tak mají menší možnosti k hnízdění. Často se vrací na stejná místa, případně opravují již dávno opuštěná hnízda. Zajímavostí je, že hnízdí-li v blízkosti netopýři, vlaštovky zde nezahnízdí. Že by se jednalo o konkurenci v chytání létajícího hmyzu? Hnízdo plní stélkou z peří a srsti. Vlaštovky snášejí zpravidla dvě snůšky po 4 až 6 vajíčkách, na nichž sedí samička, sameček jen pomáhá krmit mladá. Po třech týdnech mláďata vylétají z hnízda. Především v minulosti, kdy nebyly tak rozšířené meteorologické přístroje, se vlaštovky stávaly pro amatérské meteorology ukazatelem tlaku a změny počasí, pokud létají hodně nízkou u země, je tlak nízký a často brzy přichází dešť.

Foto alamy.com

Rorýs obecný je větší než vlaštovka, které je tvarem těla i zbarvením velmi podobný, i když s ní není příbuzný. Krátké nohy s ostrými drápkami na prstech, jež jsou všechny obráceny dopředu, mu umožňují zachytit se na skalách nebo na zdech. K chůzi po zemi není přizpůsoben, proto ho tam také nepotkáme. Málokdo ví, že tento pták usedá jen v době hnízdění, většinu svého života tráví ve vzduchu. V něm dokáže i za letu spát, koupat se a pářit se. Denně nalétá až 900 kilometrů! Málokdo může říct, že rorýse viděl zblízka, ale slyšeli ho téměř všichni, aniž si to uvědomují, jejich pronikavé „sri-sri“ patří ke koloritu řady vesnic. Zimuje jako vlaštovka v jižní Africe, odkud se v dubnu či v květnu vrací. Hnízdí v různých štěrbinách zdí nebo skal, někdy i v budkách. Rorýsi jsou nebojácní a často neváhají a vystěhují všechny obyvatele budek a nastěhují se do nich sami. Hnízdu příliš času nevěnují, slepí ho ledabyle z několika peříček nebo stébel pomocí slin, které na vzduchu tuhnou v plastickou hmotu. Samička snáší 2–3 válečkovitá vajíčka, která střídavě se samečkem zahřívá až 20 dnů. Mláďatům přinášejí potravu oba v hrdelním vaku, v kterém do jakéhosi balíčku zabalí i desítky motýlů, brouků a jiného hmyzu. Pokud nastane několik dní nepříznivé počasí a rorýsi nemohou lovit, mláďata jsou schopna zpomalit metabolismus, upadnou do strnulého stavu a teplota těla klesne, často bývá jen o 3 stupně vyšší než teplota vzduchu. Teprve po 42 dnech mláďata vylétají a dovedou ihned létat. V příštím čísle se dozvíte něco o životě kukačky, která se pravidelně ozývá z lesa poblíž naší obce.

Andrea Jakubcová

Žijeme ve Slatinkách - díl V.

Proč autobus ze Slatinic do Lutína nejezdí přes Slatinky? Výhradní investigativní reportáž Nezávislého zpravodaje ve Slatinkách :-)

Je to k nepochopení. Do Slatinek jezdím od narození (1960) a posledních dvacet a něco let jsem tady denně. A nikdy sem ten autobus nejezdil. A vlastně proč? Vždy se šlapalo a šlape pěšky. Jaro, léto, podzim, zima. (To není nářážka na skladbu od Vivaldiho, ale slatinkovská realita.) Déšť, vítr, dusno, zima... Děti do školy, děti ze školy, naši blízcí do práce, k lékaři, do Lutína, či Olomouce. Proč ten spoj tudy nejezdí již dávno? Touto otázkou jsem se začal zabývat intenzivněji, až když má dcera nastoupila do ZŠ v Lutíně a denně začala chodit s desetakilovou aktovkou z Větráku pěšky.

Dříve k nám autobus nejezdil proto, že Slatinice i Lutín patřily do olomouckého okresu a Slatinky do okresu Prostějov. Aby autobus z jednoho okresu zajížděl do jiného okresu, to byl za komunismu nepřekonatelný problém... :-)

Jasně je, že co bylo, bylo. Ale řekl jsem si, že je možno se zasloužit o změnu stavu současného – tak, aby autobus k nám jezdil :-)

A tak jsem začal tam, kde krk otáčí hlavou. A krkem je v tomto případě krajská organizace KIDSOK, které jsem adresoval následující dopis:

Koordinátor Integrovaného dopravního systému Olomouckého kraje,

příspěvková organizace

Mgr. Jaroslav Tomík, ředitel organizace

Jeremenkova 40b, Olomouc, PSČ 779 11

Věc: Rozšíření dopravní obslužnosti v obci Slatinky

Vážený pane řediteli,

obracím se na Vás s prosbou o pomoc. Rádi bychom zlepšili dopravně obslužnou a dopravně bezpečnostní situaci v naší obci – „protažením“ autobusových linek Slatinice–Lutín (a dále) firmy Arriva Morava, a. s., přes naši vesnici.

Popis současného stavu:

V současnosti je situace taková, že lidé a hlavně **děti musí chodit po silnici** vedoucí ze Slatinice-Lípy do Slatinek.

Navrhované řešení:

Řešením by tedy bylo, kdyby autobusy, které jezdí mezi Slatinicemi a Lutínem, projížděly se zastávkou naší obcí.

Vzhledem k tomu, že se silnice upravovala, je dle mého názoru možný bezproblémový vjezd i výjezd autobusu. (Technické podmínky by prověřil pracovník firmy provozující dopravní obslužnost.)

Závěrem:

Toto řešení nachází v naší obci plnou podporu jak ze strany obyvatel, rodičů dětí, spádové školy i vedení obce. Velmi by to usnadnilo život hlavně dětem školou povinným, starším lidem při návštěvě města, např. při cestě k lékaři, i všem ostatním, kteří se potřebují někam dostat. Proto doufáme v kladné projednání naší žádosti a prosíme o Vaše laskavé vyjádření.

S pozdravem

D. Marko, v. r.

Dušan Marko, Slatinky 141

ve Slatinkách 28. 4. 2017

Na vědomí:

vedení obce Slatinky, starosta obce pan Jaromír Crha

Arriva Morava, a. s., pan Dalibor Petr, vedoucí obslužnosti Olomouc

Zástupci KIDSOK přijeli k nám do Slatinek a proběhlo jednání na obecním úřadu za přítomnosti starosty. Asi se nebudete divit, když vám povím, že mne nikdo nepřizval :-).

Od organizace KIDSOK mi následně přišla jako odpověď tato nepříznivá e-mailová zpráva:

Dobrý den,

na základě Vašeho e-mailu ohledně zlepšení dopravní obslužnosti obce Slatinky protažením linky Slatinice–Lutín–Olomouc jsme uskutečnili jednání se starostou obce p. Crhou. Vedení výše zmíněné linky přes obec Slatinice není v současné době možné kvůli nemožnosti otáčení autobusů v obci. Okružní vedení linky přes Slatinice, Lípy vzhledem k provozování patnáctimetrových autobusů není možné z důvodu prostorového uspořádání křižovatky se silnicí II/449 v prostoru zastávky Slatinice, Lípy, rozc. U studánky. Navíc vedením linky po této trase by došlo k poměrně velkému nárůstu kilometrů a také jízdní doby. Pan starosta byl také seznámen s novým konceptem obsluhy od ledna 2018, kdy dojde k úpravě některých spojů a také určitému rozšíření nabídky spojů hlavně o víkendech. Na základě připomínky pana starosty byla také přislíbena úprava časové polohy spojů ve směru Slatinky–Prostějov a zpět, s ohledem na pracovní doby v prostějovské průmyslové zóně.

Děkujeme za Váš zájem o veřejnou dopravu.

S pozdravem

Bc. Luděk PROCHÁZKA

Sami vidíte, že je to vlastně souhrn důvodů, proč to nejde. A starosta se na jednání ani nezasnažil, aby to šlo.

První kolo tedy nevyšlo, ale takový je život. A protože bez práce nejsou koláče, rozhodl jsem se, pln odhodlání, optimismu a víry, za tuto dobrou věc bojovat. V naší společnosti je spousta sociálně slabších lidí, a každý si auto dovolit nemůže a je odkázaný buď nikam nechodit, nebo používat společnou dopravu. Pokryteckými radami, ať více pracují a vydělávají a pak si auto koupí, přispíváme jen ku škodě věci. Nepřecházejme přes tuto skutečnost tak lehce, kdykoliv se můžeme v takové situaci, kdy nebudeme mít na to, na co jsme byli dosud zvyklí, ocitnout i my. A to dříve, než si myslíme. Takže jsem si řekl: „Další kolo!“

Zavola jsem na KIDSOK znovu, tentokrát Ing. Nedbalovi, který je odpovědný za vyřešení tohoto problému, a požádal ho o další jednání, na kterém bychom se zamysleli – nikoli na tím, jak to nejde, ALE JAK TO JDE!

Požádal jsem ho, aby všechny jednotlivé argumenty, které říká, že je zhola nemožné, aby jezdil autobus přes Slatinky, ještě jednou podrobně, věcně a technicky prozkoumal. K mému překvapení jsem při tomto telefonátu zjistil, že KIDSOK v otázce protažení autobusové linky až do Slatinek vůbec není proti, ba naopak. Další jednání se tedy uskutečnilo 11. července.

Na jednání jsem pozval následující pozvánkou všechny zastupitele obce:

POZVÁNKA NA JEDNÁNÍ

Věc: **jednání o „protážení“ autobusové linky ze Slatinic do Lutína (a dále) tak, aby jezdila přes Slatinky**

Kdy: 29. 6. 2017, 8.30 hod.

Kde: KIDSOK, budova RCO Olomouc

(naproti vlakovému nádraží) 2. patro, Ing. Nedbal

Vážení zastupitelé obce Slatinky,

srdečně vás všechny zvou na jednání na krajské úrovni, kde můžeme společně dosáhnout toho, aby autobus ze Slatinic do Lutína (a dále) jezdil přes naši obec, a usnadnil tak život našim školáčkům a seniorům, kteří denně riskují chůzí po nebezpečném úseku z Lip do Slatinek.

Přijďte aktivně podpořit zájem občanů obce o zlepšení dopravní situace.

Výstup z jednání budeme publikovat v místním Nezávislém zpravodaji.

S přáním hezkého dne

D. Marko

ve Slatinkách 21. 6. 2017

Pozn. Termín jednání byl přesunut na 11. 7. 2017.

Nebudu vás napínat. Na jednání přišla pouze jedna paní zastupitelka – paní Prokopová, což se nakonec ukázalo prima, protože jsme o celé záležitosti mohli pojednat velmi konstruktivně a věcně. Debatovalo se o návaznosti spojů, o spojích do Prostějova atd. Ale hlavní téma byl spoj Slatinice, Slatinky–Lutín.

Řešil se také klíčový bod – kde se autobus v obci otočí :-)

Možnosti jsou:

- autobus se otočí kolem obchodu;
- zbuduje se točna;
- autobus projede obcí a vrátí se na hlavní silnici na zastávce U studánky;
- jiné řešení – pokud vás něco napadne, napište mi to.

Situaci také ještě komplikuje, že se kraj rozhodl na naši linku nasadit nové, velké, dvojitě autobusy. Nevím, kdo to na kraji vymyslel, ale je to takové řešení, kdy představy předstihují skutečnost o kilometry. Takové autobusy se hodí do zemí, jako je Švýcarsko, kde jsou silnice hladké jako dětská prdelka (autobusy jsou dlouhé a mají nízko podvozek), a ne k nám, kde je slalom mezi dírami v cestě tradičním jarním hanáckým sportem. :-)

Budeme-li hledat věcné řešení, nabízí se možnost opravit křižovatku U studánky, v rámci plánované opravy silnice III/449 mezi Lipami a Smržicemi nebo obchvatu Lip. Doufám, že se požadavek na její patřičnou úpravu dostal (nebo dostane) do zadávacích podmínek stavby. Pokud ne, je křižovatku možné opravit i z jiných prostředků.

A když jsme u peněz. Autobus by zaplatil kraj. Celkový rozpočet na dopravní obslužnost našeho kraje je okolo dvou miliard. A tak cena za zlepšení obslužnosti Slatinek ve výši 250 tisíc (tolik by to pravděpodobně stálo) není tak moc vzhledem k tomu, že by malé děti přestaly chodit po cestě mezi auty.

Kde je potom ten hlavní problém? Když to nejsou ani peníze, ani nárůst kilometrů? Je zapotřebí vyvinou součinnost obce.

A to je ten nejpodstatnější problém, který se KIDSOKu ani kraje již netýká. A sice dosavadní neochota ze strany vedení obce pro to něco udělat.

Ale nyní je pravý čas to napravit. Vedení obce – zastupitelstvo – může dosáhnout dodatečného zařazení úpravy křižovatky U studánky do právě prováděné opravy silnice č. 2/449 mezi Lipami s Smržicemi. Pokud projíždění autobusu chce, mělo by pro to udělat vše. Pokud nechce, a tuto aktivitu nevyvine, mělo by vysvětlit dětem a lidem, kteří denně chodí po silnici na Větrák a zpět, proč autobus nechce.

Na to, co pro opravu křižovatky udělali, i na jiné zajímavé věci se zeptám rovnou zastupitelů a jejich odpovědi zveřejním.

A pokud máte i vy nějaké připomínky, nebo postřehy – pošlete mi je na mail: AutobusProSlatinky@post.cz.

Takže závěr. Ano, jde to. Je to záležitost obce. Pokud naši zastupitelé projeví vůli, že CHCEME AUTOBUS, je skoro sto-procentní šance, že to klapne a autobus ze Slatinic přes naši obec jezdit bude. A to bych všem dětem, seniorům, a nejenom jim, ze srdce přál.

Hezké letní měsíce naplněné pohodou přeje

Dušan Marko

Dobrý den pane Prokope,

rád bych přispěl svým názorem na fungování obce do Vašeho zpravodaje. Je to psáno z pohledu přistěhovalce do Slatinek. Děkuji a přeji hezký den.

S pozdravem

Pavel Dostál

Nedobrá nálada ve Slatinkách

Abych se vyjádřil k tomu, co chci, musím nejprve vše uvést do kontextu. Pocházím ze Staměřic nedaleko Lipníka nad Bečvou a do Slatinek jsem se přistěhoval před dvěma roky. Když jsem do Slatinek začal jezdit za svou současnou manželkou, byl jsem udivený z toho, jak Slatinky jako obec krásně fungují. Takovou angažovanost obce, dobrovolných hasičů i samotných obyvatel jsem nikdy předtím neviděl. Říkal jsem si, že je to krásné místo k žití, prostě tichá malá vesnička, kterou mají její obyvatelé rádi a žije se tam tak nějak pospolu. Musím také zmínit, že ve Staměřicích to tak dobře zdaleka nefungovalo. Každý si tak nějak hleděl svého (což nemusí být vždycky špatně) a snaha ze strany obce byla téměř nulová. Staměřice jsou totiž spádová obec a zastupitelstvo mateřské obce mělo vždycky Staměřice jak se tak říká „na háku“. Uvedu pár příkladů za všechny. Před domem mých rodičů přestalo svítit veřejné osvětlení. Když můj otec zavolał na obec, bylo mu sděleno, že bude sjednaná náprava. Výsledek? Po mnoha telefonátech bylo světlo nakonec opraveno po šesti měsících! Byl to opravdu problém, jelikož tam není veřejné osvětlení tak husté jako ve Slatinkách a v kombinaci s dlouhým vjezdem k našemu domu jste si museli svítit baterkou nebo mobilem, když jste si chtěli otevřít bránu. Nebo velmi často probíraný problém, semafor u školky. Staměřice leží na hlavní komunikaci na Lipník a hned u cesty je školka. Od mého dětství se bojovalo za semafor před školkou. Před třemi roky byla zvolena varianta osvětlený přechod. Za dne je přínos nulový. Proto jsem byl ze Slatinek opravdu nadšený.

Potom však přišly volby 2014, a vše tak nějak začalo brát za své. Obec se nesmyslně začala dělit na dva tábory, kdy jeden tábor má neustálou potřebu ostřelovat v tomto zpravodaji tábor druhý. Upřímně to nechápu a chtěl bych všem zainteresovaným doporučit výměnný pobyt ve Staměřicích. Není v zájmu každého přestat řešit nesmysly a žít si každý po svém, když obec jako celek šlape/šlapala jako hodinky? Také mi nejde na mysl, kde lidé berou tolik času a energie na takové výpady. Já jsem rád, když mám chvíli klidu pro sebe a pro rodinu a rozhodně bych si z tohoto klidu neukrajoval na křižácké výpravy za rádoby spravedlnost. Proto říkám, Slatinky jsou super a fungují skvěle! Děkuji všem jejich občanům za to, jak je to tu krásné! Jen si to prosím ne nechme pokazit žabomyšími válkami. To by byla opravdu škoda. I přes tyto konflikty se tu žije skvěle, tak se snažme, ať se tady tak skvěle jako nám žije i našim dětem.

Pavel Dostál, Slatinky 25

Vážený pane Dostále,

děkuji za Váš příspěvek. Jako odpověď si dovolím uvést základní důvody, které nás vedly k vydávání Nezávislého zpravodaje. Hned v úvodu Vás ujišťuji, že to rozhodně nebylo tím, že bychom roupama nevěděli, co s volným časem, jak naznačujete. Noviny v obci Slatinky jsme založili v roce 2014 proto, abychom zvýšili informovanost obyvatel o dění v obci. Kvůli dodržení objektivitu, na které si dodnes zakládáme, se redakční rada skládala po dvou zástupcích z každého kandidujícího uskupení. Po opakovaných volbách pan starosta jednoduše prohlásil, že nás „samozvané“ odvolává a „noviny ruší“. Záměrem bylo zamezit šíření informací, které nemá pod kontrolou. Veškerou námi nabízenou spolupráci odmítl. To vše učinil pod průhlednou záminkou, že redakční radu neschválilo zastupitelstvo obce. Je potřeba zdůraznit, že žádná taková podmínka pro legálnost vydávání obecního zpravodaje v zákoně není. Naopak – obecní periodikum by nikdy nemělo být v rukou těch, o kterých má psát. Mohlo by lehce dojít k zneužití veřejných prostředků ve vlastní prospěch. Proto jsme se rozhodli ve své práci pokračovat. Celé ty roky Zpravodaj také financujeme z vlastních zdrojů.

Ve svém dopise popisujete nedostatky ve Vašem bývalém bydlišti Staměřicích. Závěry, ke kterým docházíte, si ale dovolím označit za mylné. Cesta k lepšímu přece vždy vede snahou k dosažení toho nejlepšího, a ne konstatováním, že bychom měli být spokojeni jenom proto, že jinde se mají ještě hůř.

Vaše nadšení z veřejného života a dění v obci plně chápeme, neboť naše pocity po přistěhování byly zcela totožné. Otázka je, nakolik se na všem tom báječném podílí neuvěřitelné nasazení jednotlivých občanů a spolků (především hasičů, spolku Slatinkočky či sportovců) a nakolik vedení obce.

Myslíme si, že i když ve Slatinkách funguje dost věcí skvěle, je ještě hodně co zlepšovat. Abych uvedl alespoň dva příklady za vše – na bezpečné cestě na Větrák se za posledních dvacet let nepodařilo postoupit ani o jediný metr a ve využívání prostředků ze státních či evropských projektů jsme hluboko pod průměrem. Stačí se rozhlédnout po ostatních obcích v okolí...

Víc než 52 % voličů (31 % Rovně a 21 % TOP09) si ve volbách přálo změnu. Neodvážil bych se tuto naději lidí, kteří nám dali svoji důvěru, označit za „žabomyší válku“. „Křižácké výpravy“ a „rádoby spravedlnost“, to jsou silná slova. Z Vašeho dopisu mám však pocit, že jste člověk, který rád podpoří dobré věci. Váš názor, který jste nám napsal, vyplývá z hořkosti po pobytu ve Vašem bývalém bydlišti a z nedostatku informací z bydliště současného. Pokud tedy máte skutečný zájem o pravdu a o skutečnosti, které nás iritují a iniciují vlastně naše aktivity, dovoluji si Vás pozvat na zasedání redakční rady, kde Vám rádi odpovíme na všechny dotazy. Rozhodně to nejsme my, kdo vyvolává konflikty a uměle zvyšuje neklid v obci. My se jen se snažíme prosadit právo a zásady, které by v demokratické společnosti už dávno měly být samozřejmostí.

Na závěru se však stoprocentně shodneme – i my chceme, aby se nám, dětem, ale i starším spoluobčanům žilo ve Slatinkách dobře. Ovšem se zachováním demokratických, morálních a čestných principů. To je náš cíl.

Za redakci Nezávislého zpravodaje

Oldřich Prokop

Poklady za našimi humny – léčivá růže

V tomto letním čísle bych vás chtěla seznámit s mojí nejoblíbenější léčivkou, a tou je růže stolistá. Ve středověku byla velmi ceněnou bylinou. K nám byla přivezena z Kavkazu a je blízká příbuzná růže damašské, ze které se vyrábí drahý éterický olej. Někteří z nás si ho vozili z dovolené v Bulharsku. Pěstovala se především v klášterních zahradách a staré bylinářky ji uctívaly jako posvátnou rostlinu. Dnes už ji najdeme poskrovnu spíše ve starých zanedbaných zahrádkách. Slatinky se můžou pyšnit tím, že jedna z jejich odrůd, růže mechovka, roste na veřejném prostranství před Svozilovými.

Své jméno **růže stolistá** si plně zaslouží, přestože je to růže planá, má bohatý sytě růžový květ, který ve středu tvoří několik spirálek. Stonek má téměř bez trnů a netvoří šípky jako ostatní plané růže. Množí se pouze zakořeňováním mladých stonků, ale ne vždy zakoření. Vyzkoušený postup je odlistit, 3 očka do země a 2 nad zem, přihrnout slámou, aby měla dostatek přirozené vláhy a v zimě nevymrzla.

Její léčivé účinky jsou širokospektrální, již středověký botanik Mathioli se o ní zmiňuje ve svém Herbáři z roku 1596.

NÁLEV podporuje psychickou a fyzickou odolnost a působí jako antivirotikum při rýmě a nachlazení, pomáhá při průjmových onemocněních. Je vhodný pro diabetiky na snížení cukru v krvi, pomáhá při jaterních potížích, udržuje správnou hladinu cholesterolu v krvi, čistí ledviny a močové cesty, udržuje správnou střevní mikroflóru, posiluje srdce, slezinu, slinivku a působí proti vzniku žaludečních vředů. Pro své jemné působení je růže vhodná ve formě čaje i pro malé děti při nespavosti, hyperaktivitě, zácpě a nočním pomočováním.

TINKTURA se osvědčila při vážných psychických obtížích typu deprese, úzkost, panika a chronická nespavost, náměsíčnost, zpomaluje i rozvoj HIV.

KOUPELE pomáhají při revmatických i menstruačních potížích, při svalové horečce i při psychickém přetížení, vhodné jsou pro relaxaci a harmonizaci organismu.

MAST z růže stolisté a bambuckého másla pomáhá při atopickém ekzému, lupénce, hojí odřeniny, popáleniny, hluboké jizvy a strie, vhodná je na břicho pro nastávající maminky.

OLEJ pomáhá při hojení ran, zánětů a popálenin kůže, zklidňuje astmatický záchvat, srdeční arytmií, má antistresové účinky, pomáhá při frigiditě a impotenci. V aromaterapii se používá po šokových reakcích, emočních zraněních a pocitech beznaděje.

Další z řady léčivých růží je **růže svraskalá**. Tato růže je vcelku hojná, je vysazovaná u cest a dá se koupit v zahradnictvích. Má i plnokvětý kultivar. Květ je jednoduchý, tmavě růžový až červený, má hustě trnité stonky a dobře odnožuje. Tvoří velké kulaté šípky oranžové barvy. Léčivé účinky jsou podobné jako u růže stolisté, připravuje se z ní hlavně nálev, který působí na játra, pomáhá při srdečních obtížích, předchází infarktu, posiluje imunitní systém, léčí problémy se zažíváním, nevolnost, zvracení, nechutenství atp. Šípky z růže svraskalé obsahují galaktolipid, který se ve farmacii používá k léčbě revmatoidní artritidy a osteoartritidy.

Nejhojnější u nás je **růže šípková**, kterou jistě každý pozná. Používá se k léčení virových a horečnatých onemocnění jako nálev z okvětních lístků nebo odvar ze šípků. Pokud uvidíte na šípkovém keři zelenohnědou střapatou kouli, našli jste šípkovou **hálku**. Tinktura z ní podporuje imunitní systém a léčí virová i bakteriální onemocnění dýchacích cest a trávicího traktu.

RECEPT BABIČKY JOHANKY – SIRUP

4 plné hrsti růžových okvětních lístků dáme přes noc do ledničky, 2 litry vody svaříme s 1,5 kg cukru a oloupaným, pokrájeným citronem. Do horkého nálevu vložíme růžové lístky a necháme je v chladnu a temnu luhovat minimálně 24 hodin. Scedíme a přidáme kyselinu citronovou, maximálně ½ čajové lžičky. Pro přímou spotřebu uchováme v lednici, pro zimní měsíce sterilizujeme pro teplotě do 70 °C. Na sirup lze použít i starší odrůdy červených a růžových růží neošetřovaných chemií.

Je úžasný a milují ho malé děti.

Pokud budete mít zájem o řízky růže stolisté, budou k dispozici v srpnu.

V sobotu 10. 6. 2017 pořádaly v naší obci Slatinkočky již 2. ročník Pohádkového lesa.

I přes nepřízeň počasí, které nás dopoledne trápilo vytrvalým deštěm, jsme se sešli v rekordním počtu a akce se vydařila na jedničku.

Děti i dospělí procházeli trasu podle mapy od rybníku k točňě, Frantíně a přes pódium k fotbalovému hřišti. Na trase bylo deset pohádkových stanovišť. Děti plnily úkoly a odměnou jim byly dukátky. Děti potkaly: vodníka s vílou (zde lovily rybičky a poznávaly druhy plavidel), Rumcajse s Mankou (věsily prádlo pro Cipíska), Shreka s trpaslíkem (hádaly a skládaly dřevěná zvířátka), čerty (házely na cíl), Ferdu s Beruškou (skládaly a stavěly komíny), prince s princeznou (zavazovaly knoflíky), dvě Karkulky s vlkem (poznávaly koření), Sněhurku s trpaslíkem (třídily ovoce a zeleninu), ježibabu s loupežníky (vyráběly sopky, střílely z luku či ze vzduchovky) a tři krásné mušketýry (jezdily na dvoukolových koních, chodily na chůdách). Nesměl chybět náš patron Kosíře – Kosířan. Ten dětem dával perníčky a veselé rady do života.

V cíli bylo připraveno pro všechny bohaté občerstvení s programem pro všechny generace (bublínkové hry, malování na obličej, balonkový klaun, disco, dětské atrakce, ukázka základního výcviku psů PČR a fyzikální pokusy žáků ZŠ Slatinice pod vedením paní učitelky Zuzky Kolašínové).

Pohádkového odpoledne se letos zúčastnilo 219 soutěžících dětí z celého okolí, což je o 100 dětí více než v loňském roce. Troufám si tvrdit, že díky Pohádkovému lesu mnoho lidí poznalo „naše“ Slatinky a vidělo spolupráci při organizaci 40 lidí, díky kterým se tento den stal opravdu pohádkovým.

Tímto velice děkujeme všem, co se zapojili do realizace akce. Děkujeme všem pohádkovým bytostem za perfektní výkon, úžasné masky a energii. Kuchtičkám a kuchtíkům u občerstvení za elán a sílu. Sponzorům za příspěvky jak finanční, tak materiální. Dobrovolným hasičům Slatinky za půjčení vybavení. OÚ Slatinky za půjčení traktúrku. Sportovnímu klubu Slatinky za půjčení sportovní plochy. ZŠ Slatinice za perfektní spolupráci a podporu. Františku Hrazdilovi a Fukinovi za hudební produkci :-)

Nesmím zapomenout poděkovat hlavně všem účastníkům Pohádkového lesa. Vaše účast je ta hlavní odměna, která nás jako hnací motor žene k dalším a dalším činnostem.

Děkujeme a těšíme se na vás po prázdninách 23. září 2017 na Drakiádě.

Ze Slatinkočky Veronika Školoudíková

V sobotu 24. června 2017 se ve Slatinkách žehnilo novému zvonu pro kapli sv. Jana a Pavla.

Zvon se jmenuje **Martin**, má ladění A2, váží 58 kg, průměr věnce 455 mm a je vyroben ze zvonařského bronzu – slitina mědi a cínu (78 % Cu a 22 % Sn). Zvon byl zhotoven ve zvonařství akademického sochaře Josefa Tkadlece v Halenkově a stál přibližně 233 000 korun.

Výzdoba a popis zvonu:

Dekoratивní pás • Figurální reliéf Svätý Martin • Reliéf znaku obce Slatinky s textem OBEC SLATINKY • 1247, 2017 • ULIL JOSEF TKADLEC HALENKOV • Pod reliéfy je dedikační text: NA VĚČNOU PAMÁTKU Z DARŮ LI-

DU OBCE SLATINKY • Na věnci je hlavní text: SVATÝ MARTINE, VYPROŠUJ ZA NÁS SPRÁVNOU CESTU ŽIVOTA, LÁSKU A ODPUŠTĚNÍ.

Zvonu požehnal pater ThLic. Pavel Čáp SDB, kněz farního kostela sv. Petra a Pavla v Prostějově, který měl velmi pěknou a inspirativní promluvu. Slavnost byla krásná. Škoda jen, že přišla pouhá hrstka, především starších, obyvatel Slatinek. Možná byla na místě větší propagace – vždyť být svědkem takové události se stane člověku třeba jen jednou za život. *Monika Prokopová*

Začátkem srpna oslaví SDH Slatinky 95. výročí od svého založení.

1922–2017

*Za celou redakci přejeme hodně zdaru a úspěchů
v další práci a zároveň děkujeme za vaši hasičskou
i kulturně-společenskou činnost.*

Do Prostějova přes Olšany

Řidiči již jistě zaznamenali, že od pondělí 17. července 2017 je zcela uzavřena silnice č. II/449, a to od začátku obce Lípy. Probíhá zde kompletní rekonstrukce, jejíž ukončení je naplánováno až na 9. prosince 2017.

Pro obyvatele Slatinek to bohužel znamená, že do Prostějova se autem dostanou pouze po objíždce přes Olšany. V ranní a odpolední špičce je cesta po úzké spojnici s nebezpečnými okraji (Třebčín–Olšany) učiněným dobrodružstvím...

Výlukový jízdní řád autobusové linky Prostějov–Smržice–Lutín je zveřejněn na vývěsce u obchodu.

Své názory, nápady a připomínky pište na novinky-slatinky@atlas.cz • Zpravodaj je tu pro vás!
Zájemcům nabízíme zaslání Zpravodaje a případných podkladových materiálů, které se nevešly do čísla, elektronicky.

Nezávislý Zpravodaj aneb Novinky v obci Slatinky • Hrazeno redakční radou a příznivci Zpravodaje.

Redakce tohoto čísla: Ing. Oldřich Prokop, tel.: 775 763 070, doc. Mgr. Ondřej Jakubec, Ph.D., Ing. Jan Chudoba, František Hrazdil a Ing. Tomáš Navrátil.

Grafické zpracování a technická redakce: Monika Prokopová.